HÅBO KOMMUN

Socialnämnden

KALLELSE

Datum
2019-01-29

Ledamöter

Susanna Kraftelid (M), Ordförande
Gunilla Gustavsson (S), 1:e vice ordförande
Bo Johnson (M)
Farid Chibout (Båp)
Carol Lundahl Moore (SD)

Socialnämnden kallas till sammanträde

Tid	tisdagen den 05 februari 2019, kl. 15:00
	Förmöten från kl. 14.30
Plats	Skoklosterrummet, Kommunhuset, Bålsta

Mötets öppnande

1.	Upprop	
2.	Val av justerare	Gunilla Gustavsson
3.	Tid för justering	2019-02-12 kl 16:00
4.	Anmälan av övriga frågor	

Ärenden

5. Ej verkställda gynnande beslut 2018, rapportering 4 gånger per år
Dnr 2018/00025

6. Socialjouren redovisning av ärenden 2018
Dnr 2019/00004

7. Redovisning av delegationsbeslut år 2019
Dnr 2019/00002

8. Tillsyn och inspektion av IVO gällande ärenden som rör våld i nära relation
Dnr 2018/00046

9. Information från socialförvaltningen
Dnr 2019/00001

Susanna Kraftelid
Ordförande

Datum
2019-01-25

Vår beteckning
SN 2018/00025 nr 31956

Socialförvaltningen
Avdelning Administrativt stöd och utveckling
Hanna Röngren, Verksamhetsutvecklare
hanna.rongren@habo.se

Rapportering av ej verkställda gynnande beslut enligt SoL, kvartal fyra år 2018

Förslag till beslut

1. Socialnämnden beslutar att överlämna förvaltningens rapport av verkställighet av beslut enligt Socialtjänstlagen till Kommunfullmäktige och kommunens revisorer för kännedom

Sammanfattning

Socialnämnden är skyldig att anmäla till Inspektionen för vård och omsorg, IVO, om beviljade insatser inte har blivit verkställda inom lagstadgad tid. För kvartal fyra år 2018 har två ärenden av ej verkställda beslut rapporterats, båda ärenden avser kontaktfamilj.

Ärendet

Se bifogat yttrande.

Beslutsunderlag

- Denna tjänsteskrivelse, daterad 2019-01-25
- Yttrande, daterat 2019-01-25

_____

Beslut skickas till
Kommunstyrelsen

HÅBO KOMMUN

Datum
2019-01-25

Vår beteckning
SN 2018/00025 nr 31955

Avdelning Administrativt stöd och utveckling
Hanna Röngren, Verksamhetsutvecklare
hanna.rongren@habo.se

Yttrande, ej verkställda gynnande beslut kvartal 4, 2018

Sammanfattning

Socialnämnden är skyldiga att kvartalsvis rapportera till Inspektionen för vård och omsorg, IVO, om gynnande beslut enligt Socialtjänstlagen (SoL) samt Lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS) inte har verkställts inom lagstadgad tid. Beslut ska verkställas skyndsamt, men inte senare än tre månader efter beslutsdatum.

Rapportering till IVO kan ske utifrån tre grunder;
Varje individbeslut som *inte har verkställts* inom tre månader ska rapporteras. Även *avbrott* som har skett i tidigare uppdrag ska rapporteras. När tidigare rapporterade ej verkställda beslut till IVO har blivit verkställda, ska dessa rapporteras som *verkställigheter*.

För kvartal fyra år 2018 har två ärenden inom socialnämndens ansvarsområden rapporterats till IVO.

Redogörelse för rapporterade ärenden

Ett ärende avser ett nytt beslut om kontaktfamilj med beslutsdatum 2018-08-23. Beslutet har inte verkställts till följd av att det saknas lämplig uppdragstagare. Förvaltningen har föreslagit en lämplig uppdragstagare, som vårdnadshavare valt att tacka nej till då de enbart önskar en kontaktfamilj utifrån egna önskemål. Insatsen beräknas verkställas under januari/februari månad då uppstartsmöte finns inplanerat med utredd kontaktfamilj utifrån vårdnadshavares önskemål.

Det andra ärendet avser ett tidigare rapporterat beslut där avbrott skett i verkställigheten av kontaktfamilj. Avbrott i verkställigheten skedde 2018-06-02 då kontaktfamiljen sa upp sitt uppdrag på grund av att den enskildes behov var större än förväntat. Beslutet rapporteras nu som verkställt och avslutas till IVO då insatsen startades upp 2018-10-15 då en ny kontaktfamilj tillsattes.

Datum
2019-01-29

Vår beteckning
SN 2019/00004 nr 31966

Socialförvaltningen
Avdelning Administrativt stöd och utveckling
Lovisa Hjertén, Nämndsekreterare
lovisa.hjerten@habo.se

Socialjouren redovisning av ärenden 2018

Förslag till beslut

1. Socialnämnden noterar till protokollet att redovisning av ärende från Socialjouren 2018 har skett.

Sammanfattning

Håbo kommun har avtal med Socialjouren i Uppsala som ansvarar för beslut under kvällar och helger. Socialjouren redovisar statistik för antal hanterade ärende för Håbo kommun under 2018. Total har det varit 188 ärenden. Majoriteten av ärendena, 108 stycken rör barn och unga.

Ärendet

Se bifogad statistik.

Beslutsunderlag

- Statistik för Socialjouren Uppsala län 2018
- Statistik för Socialjouren för Håbo 2018

_____

Beslut skickas till

Avdelningen stöd till vuxna
Avdelningen stöd till barn, unga och familj

Statistik för Håbo 2018

VISA URVAL

Karaktär	Kommun	Inkommet fr.	Inkommet t.
Alla	Håbo	2018-0	2018-1

NYCKELTAL	
Totalt antal ärenden	188
Totalt antal Hembesök	0

ANTAL ÄRENDEN PER KOMMUN

Kommun	Antal
Ej valt	0
Enköping	0
Heby	0
Håbo	188
Knivsta	0
Tierp	0
Uppsala	0
Älvkarleby	0
Östhammar	0
Annan kommun	0

ANTAL ÄRENDEN PER KATEGORI

Kategori	Antal
0-12 år pojke	42
0-12 år flicka	13

13-20 år pojke	66
13-20 år flicka	21
Vuxen man	26
Vuxen kvinna	20

ANTAL ÄRENDEN PER KARAKTÄR	
Karaktär	**Antal**
Alla	0
Barn/ungdom	108
Boende	9
Ensamkommande	5
Försörjning	1
Kriminalitet	0
Missbruk	27
Psykiatri	7
Våld i nära relationer	15
Vårdnad/Umgänge	9
Annan	7

ANTAL PER INKOMMET FRÅN	
Inkommet från	**Antal**
Ej valt	0
Anhörig/Privatperson	45
Handläggare/Enhet	65
Landstinget	12
Polisen	18
Sökanden	15
Vårdgivare	30
Annan	3

ANTAL ÅTGÄRDER PER TYP		
Typ av åtgärd	**Antal**	
Annan	54	

Ej valt	0	
Ek bistånd	1	
LVM 13 beslut	0	
LVM Övrigt	3	
LVU 6 beslut	1	
LVU Övrigt	15	
Råd och stöd	37	
Skyddsbedömning	65	
Sol beslut	2	
Stöd	0	

Statistik för Socialjouren Uppsala län 2018

VISA URVAL

Karaktär	Kommun	Inkommet fr.	Inkommet t.
Alla	Alla	2018-0	2018-1

NYCKELTAL	
Totalt antal ärenden	4549
Totalt antal Hembesök	253

ANTAL ÄRENDEN PER KOMMUN	
Kommun	**Antal**
Ej valt	13
Enköping	379
Heby	180
Håbo	188
Knivsta	178
Tierp	238
Uppsala	2825
Älvkarleby	76
Östhammar	202
Annan kommun	270

ANTAL ÄRENDEN PER KATEGORI	
Kategori	**Antal**
0-12 år pojke	706

0-12 år flicka	612
13-20 år pojke	871
13-20 år flicka	641
Vuxen man	957
Vuxen kvinna	762

ANTAL ÄRENDEN PER KARAKTÄR	
Karaktär	**Antal**
Alla	0
Barn/ungdom	2155
Boende	491
Ensamkommande	102
Försörjning	89
Kriminalitet	0
Missbruk	817
Psykiatri	167
Våld i nära relationer	394
Vårdnad/Umgänge	174
Annan	147
Ej valt	13

ANTAL PER INKOMMET FRÅN	
Inkommet från	**Antal**
Ej valt	13
Anhörig/Privatperson	1382
Handläggare/Enhet	938
Landstinget	465
Polisen	425
Sökanden	527
Vårdgivare	664
Annan	135

ANTAL ÅTGÄRDER PER TYP		
Typ av åtgärd	**Antal**	

Annan	1246	
Ej valt	0	
Ek bistånd	13	
LVM 13 beslut	15	
LVM Övrigt	228	
LVU 6 beslut	23	
LVU Övrigt	296	
Råd och stöd	1121	
Skyddsbedömning	1327	
Sol beslut	151	
Stöd	0	

Datum
2019-01-29

Vår beteckning
SN 2019/00002 nr 31967

Socialförvaltningen
Avdelning Administrativt stöd och utveckling
Lovisa Hjertén, Nämndsekreterare
lovisa.hjerten@habo.se

Redovisning av delegationsbeslut januari år 2019

Förslag till beslut

1. Socialnämnden noterar till protokollet att delegationsbeslut fattade med stöd av Alkohollagen (2010:1622) för perioden 2019-01-07 till och med 2019-01-29 är redovisade
2. Socialnämnden noterar till protokollet att delegationsbeslut avseende flyktingmottagande, familjerätt samt individ- och familjeomsorg för perioden 2019-01-07 till och med 2019-01-29 är redovisade
3. Socialnämnden noterar till protokollet att delegationsbeslut i personalärende fattat 2019-01-28 är redovisat.

Sammanfattning

Beslut fattade med stöd av socialnämndens antagna delegationsförteckning ska redovisas nämnden löpande.

Beslut avseende flyktingmottagande, familjerätt samt individ- och familjeomsorg redovisas i separat förteckning.

Delegationsbeslut fattade med stöd av alkohollagen (2010:1622) för perioden 2019-01-07 till och med 2019-01-29 redovisas nedan:
2019-01-21 tillfälligt serveringstillstånd till slutet sällskap, PRO Håbo, nr 31951 SN2018/00051
2019-01-21 tillfälligt serveringstillstånd till slutet sällskap, PRO Håbo, nr 31952 SN 2018/00051

Kommundirektören har fattat beslut enligt delegationsordning i personalärenden om att utse Catrin Josephson som tillförordnad Socialchef under perioden 2019-02-01 – 2019-02-04.

Beslutsunderlag

- Delegationslistor från Treserva
- Delegationsbeslut nr 31951 SN2018/00051
- Delegationsbeslut nr 31952 SN 2018/00051
- Delegationsbeslut i personalärende nr 31958, 2019-01-28

HÅBO KOMMUN

Socialförvaltningen
Avdelning Stöd till barn, unga och familj
Yvonne Sturesson-Ljungblad. Avdelningschef

Datum
2019-01-29

Vår beteckning
SN 2018/00046 nr 31968

Tjänsteskrivelse, Svar till inspektionen för vård och omsorg gällande kritik mot handläggning om våld i nära relationer

Förslag till beslut

1. Socialnämnden beslutar att överlämna förvaltningens skrivning till Inspektionen för vård och omsorg.

Sammanfattning

Inspektionen vård för vård och omsorg (IVO) har riktat kritik mot socialnämndens hantering av inledande av utredning gällande när det förekommer uppgifter om våld mot barn av närstående eller när barn har bevittnat våld mot närstående. Inspektionens kritik handlar om att de inte anser att socialnämnden har följt gällande föreskrift i frågan, SOSFS 2014:4. Socialnämnden ska ha åsidosatt föreskriften när den i vissa enskilda fall fattat beslut, enligt 11 kap. 1 § SoL att ej inleda utredning trots att uppgifter förekommit kring ovanstående punkter.

Vid efterföljande utredning av förvaltningen framkommer dock en problematik kring det förfarande som IVO förespråkar då det på flera sätt åsidosätter de bestämmelser som återfinns i SoL.

Efter kontakt med SKL, lagstiftaren och Socialstyrelsen framkommer att samtliga av dessa instanser förespråkar samma förfarande om det föreligger en normkonflikt mellan föreskrifterna och socialtjänstlagen. Detta är att lag, som har en högre status i rättskällehierarkin gäller över föreskrift. IVO förespråkar en annan tolkning av en normkonflikt.

Socialnämnden är skyldig, enligt regeringsformen att ej följa föreskrift om denna står i konflikt med lag.
Socialnämnden bör därför förtydliga för IVO att den ej kommer följa deras strategi för att hantera normkonflikt i föreliggande fall och att detta ej är något som socialnämnden har ett val i att göra.

Beslutsunderlag

- Svar till inspektionen för omsorg, daterat 2019-01-28
- Beslut från Inspektionen för vård och omsorg 2018-12-27

Beslut skickas till
Inspektionen för vård och omsorg

Datum
2019-01-29

Vår beteckning
SN 2018/00046 nr 31969

Socialförvaltningen
Avdelning Stöd till barn, unga och familj
Yvonne Sturesson Ljungblad, avdelningschef

Utredning, svar till inspektionen för vård och omsorg

Utifrån den kritik som Inspektionen för vård och omsorg (IVO) riktar mot socialnämnden i Håbo kommuns hantering av frågor kring att inleda eller ej inleda utredning enligt 11 kap. 1 § Socialtjänslagen (2001:453), SoL då det förekommer någon form av uppgift kring våld. IVO har framfört att en restriktiv hållning ska vara gällande och att föreskriften SOSFS 2014:4 gäller oavsett övriga omständigheter.

Frågeställning: Är socialnämnden skyldig att följa Socialstyrelsens föreskrift (6 kap. 1 § SOSFS 2014:4)?

Bemyndigande att meddela föreskrifter

Socialstyrelsen har i föreskrifter (2014:4) som har meddelats med stöd av 8 kap. 1 § 5 och 5 § socialtjänstförordningen (2001:937), 2 § 1 och 4 och 4 § 2 förordningen (1985:796) med vissa bemyndiganden för Socialstyrelsen att meddela föreskrifter mm. samt 13 § andra stycket tandvårdsförordningen (1998:1338) angett följande:

6 kap. 1 § SOSFS 2014:4

När socialnämnden får kännedom om att ett barn kan ha

1. utsatts för våld eller andra övergrepp av en närstående, eller

2. bevittnat våld eller andra övergrepp av eller mot en närstående

ska nämnden utan dröjsmål inleda en utredning om barnets behov av stöd och hjälp

Nämnden ska vidare bedöma risken för att barnet kommer att utsättas för eller bevittna ytterligare våld.

Av socialtjänstförordningen 8 kap. 1 § framgår att Socialstyrelsen får meddela sådana föreskrifter inom socialtjänsten som behövs till skydd för enskildas liv, personliga säkerhet eller hälsa i verksamheten som avser

5. personer som anges i 5 kap. 11 § SoL.

Detta innebär att Socialstyrelsen är bemyndigad att meddela föreskrifter, gällande i detta fall barn som är brottsoffer. I bestämmelsen regleras särskilt nämndens ansvar för barn som utsatts för brott eller bevittnat våld eller andra övergrepp mot närstående (5 kap. 11 § SoL). Detta bemyndigande återfinns även i 16 kap. 10 § SoL.

Av 8 kap. 1 § Regeringsformen (1974:152), RF framgår att:

efter bemyndigande av riksdagen eller regeringen, meddelas av andra myndigheter än regeringen och av kommuner. Ett bemyndigande att meddela föreskrifter ska alltid ges i lag eller förordning.

Av 8 kap. 2 § RF framgår:

Föreskrifter ska meddelas genom lag om de avser

2. förhållandet mellan enskilda och det allmänna under förutsättning att föreskrifterna gäller skyldigheter för enskilda eller i övrigt avser ingrepp i enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden.

Av 8 kap. 7 § RF framgår:

Regeringen får utöver vad som följer av 3-5 §§ meddela

1. föreskrifter om verkställighet av lag, och

2. föreskrifter som inte enligt grundlag ska meddelas av riksdagen.

Av 8 kap. 11 § RF framgår:

Regeringen får bemyndiga en myndighet under regeringen eller någon av riksdagens myndigheter att meddela föreskrifter enligt 7 §.

Övriga bemyndigande bestämmelser ovan är ej relevanta för nuvarande frågeställning.

Socialstyrelsen kan möjligen ha rätt att meddela en föreskrift som innebär ett ingrepp i enskildas personliga förhållanden. Socialnämndens tvekan baseras på en svårighet om det är att anse att inledande av utredning enligt 11 kap. 1 § SoL är ett ingrepp i enskildes personliga förhållande.

Nämnden vill där peka på de stora skillnader som föreligger gällande befogenhet mellan en förhandsbedömning och en barnavårdsutredning som skulle tala för att den typen av bestämmelse endast kan vidtas genom lag.

Samtidigt återstår en möjlighet kring att anse att inledande av utredning ej är att likställa med ett ingrepp i den enskildes personliga förhållande från det allmänna.

Regeringen har i sitt svar ansett att Socialstyrelsen kan meddela denna föreskrift.

Nuvarande reglering i lag
11 kap. 1 § SoL ger:

Socialnämnden ska utan dröjsmål inleda utredning av vad som genom ansökan, anmälan eller på annat sätt har kommit till nämndens kännedom och som kan föranleda någon åtgärd av nämnden.

Här finns det därmed en normkollision mellan vad Socialstyrelsens föreskrifter anger och vad socialtjänstlagen anger. Socialtjänstlagen anger att en utredning endast kan initieras om det kan föranleda någon åtgärd av nämnden medan föreskriften anger att utredning ska inledas, oavsett övriga omständigheter i ärendet så fort uppgifter om våld mot barn eller att de kan ha bevittnat våld förekommer i anmälan.

Av 2 kap. 6 § 2 st RF framgår:

Utöver vad som föreskrivs i första stycket är var och en gentemot det allmänna skyddad mot betydande intrång i den personliga integriteten, om det sker utan samtycke och innebär övervakning eller kartläggning av den enskildes personliga förhållanden.

Det finns således en grundlagsskyddad reglering som ger var och en ett skydd mot den offentliga maktutövningen, i detta avseende en utredning enligt 11 kap. 1 § SoL.

Av 1 kap. 1 § RF framgår även legalitetsprincipen:

Den offentliga makten utövas under lagarna

Denna reglering återfinns även i 5 § Förvaltningslag (2017:900), FörvL.

Detta innebär att det offentliga ej kan företa någon form av åtgärd som ej har stöd i lagarna. I socialnämndens fall innebär detta att det därmed måste finnas stöd för innehållet i Socialstyrelsens föreskrift i lag, inte endast rätten att meddela föreskrift.

I förarbetena till Regeringsformen framkommer att legalitetsprincipen brukar framhållas som ett skydd mot en nyckfull och godtycklig maktutövning från det allmännas sida (prop. 1973:90 s 397 och KU 1973:26 s 59). Denna återfinns även i förarbetena till den nuvarande förvaltningslagen ”Regeringsformens bestämmelser om normgivningsmakten (8 kap. RF) ger också uttryck för en legalitetsprincip, eftersom de innebär att lagformen som huvudregel krävs för beslut om föreskrifter i mera väsentliga ämnen och att myndigheternas beslutanderätt i konkreta fall därmed förutsätter lagstöd i egentlig mening (riksdagsbeslut). Bestämmelserna anger även i vilka fall som föreskrifter får meddelas på lägre nivå än lag och där lagstödet i stället har formen av ett normgivningsbemyndigande. Inom förvaltningsrätten är legalitetsprincipen av central betydelse eftersom kravet på författningsstöd bildar utgångspunkt för myndigheternas verksamhet såväl när det gäller att handlägga ärenden och besluta i dessa som i fråga om annan verksamhet som en myndighet bedriver.” (Prop. 2016/17:180 s 57-58).

Socialstyrelsen har genom sin formulering i föreskriften inte följt bestämmelsen i överordnad lag, dvs 11 kap. 1 § SoL. Socialstyrelsens argumentation är givetvis inte fel utifrån att socialnämnden har en uttalad skyldighet att hantera frågor som gäller barn som utsätts för eller bevittnat våld. Dock är frågan om det alltid, per definition kan innebära att socialnämnden inleder utredning, även när det står klart redan i ett inledningsskede att socialnämnden ej kommer företa någon åtgärd?

Detta hanteras i vanliga fall genom ytterligare bestämmelser i socialtjänstlagen, det vill säga 11 kap 1 a § SoL. där det framgår:

När en anmälan enligt 1 § rör barn eller unga ska socialnämnden genast göra en sådan bedömning av om barnet eller den unge är i behov av omedelbart skydd. En sådan bedömning ska dokumenteras.

Beslut om att inleda eller inte inleda utredning ska, om det inte finns synnerliga skäl, fattas inom fjorton dagar efter det att anmälan har kommit in. Ett sådant beslut behöver dock inte fattas om det redan pågår en utredning om det barn eller den unge som anmälan avser.

Vid införandet av 11 kap. 1 a § SoL angav regeringen: Samhällets sociala barn- och ungdomsvård har ett särskilt ansvar för att ge skydd och stöd till barn och ungdomar som befinner sig i ett utsatt läge. Samtidigt kan samhällets åtgärder och ingripande upplevas som både integritetskränkande och hotfulla för enskilda familjer. Detta ställer krav på tydliga lagregler, ett rättssäkert förfarande, kunskap och ett professionellt bemötande. Socialtjänstens agerande måste upplevas som legitimt, kompetent och tillförlitligt (Prop. 2012/13:10 s 32-33).

Regeringen fortsätter: I likhet med Socialstyrelsen och Rädda barnen anser regeringen att det är viktigt att tydliggöra att barnets bästa ska vara avgörande inte bara i de formella beslut som fattas utan vid alla åtgärder som utförs när det rör vård- eller behandlingsinsatser för barn. Regeringen anser därför att utredningens förslag bör förtydligas i detta avseende. Det ligger även i linje med den nuvarande lydelsen i socialtjänstlagen. Det är också en given förutsättning att principen om barnets bästa ska tillämpas inom de ramar som lagens övriga bestämmelser ger (Prop. 2012/13:10 s 37).

Nämnden anser att detta ger ytterligare belägg för att det finns en normkollision mellan Socialstyrelsens föreskrift och socialtjänstlagen. Socialstyrelsen har därmed åsidosätt en väsentlig del av 11 kap. 1 § SoL genom att ignorera att en bedömning kring om socialnämnden kan tänkas föranleda någon åtgärd ska göras.

Det som dock är mer problematiskt är att föreskriften innebär att 11 kap. 1 a § ej längre ska följas vid myndighetsutövning i sin helhet. Det är en uttrycklig paragraf som innefattar den grupp som anges i 5 kap. 11 § SoL. Detta är problematiskt ur flera perspektiv, dels då detta agerande åsidosätter bestämmelser i lag och därmed legalitetsprincipen, men även utifrån att den även omöjliggör att barnets bästa blir gällande i de beslut som fattas enligt

socialtjänstlagens bestämmelser. Detta då föreskriften upphäver bestämmelsen som innebär att ett beslut om att inleda utredning ej kommer föranledas av en reell bedömning där barnets bästa ska beaktas. Bara det faktum att socialnämnden inleder en utredning innebär en påfrestning på barnet och familjerna, och som regeringen påpekar så måste detta ske med stöd lagen och i en tydlig reglering, i enkelhet så går det inte längre förvänta sig att socialnämnden ska följa socialtjänstlagens bestämmelser. Detta innebär att socialtjänstlagens legitimitet skadas.

En hantering av alla frågan ska ske med grund i lag, på ett professionellt sätt och rättssäkert, att åsidosätta en väsentlig del av laggrundade bestämmelser kan inte anses uppfylla de krav som regeringen sätter upp kring lagstiftningen. Nämnden anser även att det är ytterst rättsosäkert att per automatik, även när det inte kommer föranleda någon åtgärd av nämnden, inleda utredning. Detta åsidosätter hela grundtanken med regleringen utan att egentligen närma sig det komplexa problemet som barn som utsätts för våld eller bevittnar våld är.

Vad nämnden särskilt vill anmärka på är att det har förekommit ett flertal tillfällen när det inte kan anses teleologiskt korrekt att följa socialstyrelsen föreskrift. Exempelvis skulle ett flertal händelser kunna omfattas som inte kan anses vara syftet med regleringen. Som föreskriften är utformad i dagsläget skulle en familj där föräldrarna utsätts för fysiskt våld, exempelvis i samband med ett inbrott i hemmet, då komma att omfattas av kravet att utreda då barnet som då har bevittnat att föräldrarna utsatts för våld. Något som nämnden anser skulle vara tämligen magstarkt om inte familjen själv önskar stöd. Regleringen skulle även innefatta de tillfällen då en förälder, i ett offentligt sammanhang har med sig sina barn och blir utsatt för rasistiska påhopp (psykisk misshandel, om det sker ofta, vilket inte kan anses vara ovanligt) eller de fall när föräldern blir utsatt för våld av tredje part och barnen bevittnar detta. Något som även då kan anses tämligen problematiskt. En sådan restriktiv tolkning av bestämmelsen kan inte anses stämma överens med intentionen med socialtjänstlagen eller att barnets bästa ska gälla i varje beslut. En restriktiv tolkning skulle även innebära att ett förhållande som nyligen har utretts av socialnämnden skulle på nytt utredas om samma uppgift inkommer. Det är inte helt ovanligt att för en del familjer inkommer anmälningar gång på gång. Om frågan har utretts av socialnämnden skulle det knappast vara ändamålsenligt att kort därefter utreda frågan på nytt om inga nya omständigheter pekar på ett sådant behov.

Någon bestämmelse som ger Socialstyrelsen rätten att åsidosätta bestämmelse i socialtjänstlagen anser nämnden ej föreligger i detta fall då socialtjänstlagen inte är subsidiär föreskrifterna och då föreskrifterna har ett lägre värde i rättskällehierarkin.

Proportionalitetsprincipen

Nämnden anser även att socialstyrelsens föreskrift vidare är problematiskt då den även åsidosätter proportionalitetsprincipen som bland annat framgår av 5 § FörvL där det offentliga får ingripa i ett enskilt intresse om åtgärden kan antas leda till det avsedda resultatet. Åtgärden får aldrig vara mer långtgående än vad som behövs och får vidtas endast om det avsedda resultatet står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för den som åtgärden riktas mot.

och

”Bestämmelser som innebär krav på en rimlig balans eller proportionalitet mellan fördelarna för det allmänna och de nackdelar som en viss åtgärd innebär för den enskilde finns också i annan lagstiftning...//

//...Vidare har Högsta förvaltningsdomstolen i sin praxis slagit fast och utvecklat en allmän proportionalitetsprincip i svensk rätt. Utvecklingen av denna princip är sedan 1995 direkt kopplad till EU-rätten och Europakonventionen men principen har som utredningen påpekar fått ett vidare tillämpningsområde. Principen har aktualiserats såväl i samband med beslut om olika former av ingripanden, t.ex. förelägganden eller förbud, som i dispenssammanhang och andra situationer där inslaget av maktanvändning från det allmännas sida är mindre påtagligt. Praxis avser främst frågor om markanvändning, men tillämpningsområdet tar sikte på samtliga förvaltningsområden.” (Prop. 2016/17:180 s 61-62)

I det praktiska arbetet innebär detta att socialnämndens åtgärd att inleda utredning av sig själv kan innebära en kris i familjen som innebär en försämring av föräldraförmågan. Våra tjänstemän, som träffar många familjer, ser detta ofta. Det är nämndens åsikt att det inte kan vara syftet med vare sig socialtjänstlagen eller föreskriften att skapa situationer som innebär en risk för barnet. En så pass snäv tolkning från IVOs sida torde i allra högsta grad innebära ett brott mot proportionalitetsprincipen.

Tidigare föreslagen lagstiftning

Frågan kring en tydligare lagreglering har hanterats av det lagstiftande systemet tidigare genom SOU 2014:49 där utredningen föreslog införandet av ytterligare en bestämmelse i SoL, 11 kap. 1 b § som skulle innebära att det fanns en skyldighet för socialnämnden att inleda utredning om den fick kännedom om att ett barn kan ha utsatts för våld eller andra övergrepp av en närstående eller bevittnat våld eller andra övergrepp av eller mot en närstående. Formuleringen i utredningens förslag är i det närmaste identiskt med den införda regleringen i föreskrifterna.

Kritik riktades mot utredningens förslag, bland annat från SKL (yttrande daterat 2014-11-14, dnr 14/4032) som pekade på samma problematik som jag pekar på i ovanstående text. Även Socialstyrelsen avstyrkte införande av en sådan reglering, men ej med motiveringen att en sådan fanns, i den då gällande föreskriften (SOSFS 2014:4), utan då den ansåg att det fanns en risk att det skapade en särreglering gällande denna grupp av barn och att

tyngdvikten då skulle komma att förflyttas mot den typen av problematik till men för andra problembilder. Socialstyrelsen ansåg även att detta redan reglerades i 11 kap. 1 § SoL (yttrande daterat 2014-10-21, dnr. 10.1-32578/2014). Lagstiftaren kom ej att föreslå eller genomföra de förändringar som utredningen föreslog i detta avseende varför någon sådan lagreglering ej förekommer i SoL.

Det är givetvis svårt att uttala sig kring varför lagstiftaren ej genomför utredningens förslag men faktum kvarstår, att den reglering som föreslås ej infördes. Nämndens slutsats blir därmed att lagstiftaren ansåg att den gällande lagstiftningen var adekvat i sin formulering. Således blir det ytterligare problematiskt om Socialstyrelsen och IVO då förbigår den gällande lagstiftning som finns i föreskrifterna och sin tolkning av dessa, speciellt då Socialstyrelsen själva redan har angett att frågan hanteras genom den gällande bestämmelsen i 11 kap. 1 § SoL.

Skyldighet att följa lag framför föreskrift

Av 12 kap. 10 § RF, följer:

Finner ett offentligt organ att en föreskrift står i strid med en bestämmelse i grundlag eller annan överordnad författning får föreskriften inte tillämpas.

Detsamma gäller om stadgad ordning i något väsentligt hänseende har åsidosatts vid föreskriftens tillkomst.

Vid prövning enligt första stycket av en lag ska det särskilt beaktas att riksdagen är folkets främsta företrädare och att grundlag går före lag.

Har då denna föreskrift tillkommit på ett sätt där den stadgade ordningen har åsidosatts? Nämndens inställning är att det finns vissa komplikationer framförallt i avseendet 8 kap. 2 § RF i jämförelse med 16 kap. 10 § SoL och socialtjänstförordningen, 8 kap. 1 § 5 och 5 §. Nämnden kan dock ej avgöra om föreskriften har tillkommit utan att något väsentligt hänseende har åsidosatts. Andra bestämmelser pekar på att föreskriften har tillkommit på ett korrekt sätt, 8 kap. 1, 7, 11 §§ RF.

Dock anser nämnden att Socialstyrelsens föreskrifter är betydligt mer problematiskt ur övriga aspekter av 12 kap. 10 § RF.

För det första innebär en tillämpning av bestämmelsen att 11 kap 1 § SoL inte följs i sin helhet och för det andra innebär föreskriften även att 11 kap. 1 a § SoL ej kommer tillämpas i sin helhet. Således står socialstyrelsens bestämmelse 6 kap. 1 § SOSFS 2014:4 i direkt konflikt med socialtjänstlagens bestämmelser gällande att inleda utredning.

Då föreskriften innebär att en bestämmelserna ej tolkas i sin helhet anser inte nämnden att det kan vara en föreskrift som endast hanterar verkställighet av lag. Det som jag anför som stöd för detta är att det inte kan anses vara en del i verkställighet av lag att utesluta vissa bestämmelser i lag i tillämpningen. Detta kan endast ske utifrån en direkt tolkning av rekvisiten i lagen vilket då ska ske i varje enskilt fall, inte automatiskt.

Vid prövning gällande om 12 kap. 10 § RF är tillämplig ska särskilt beaktas att riksdagen är folkets företrädare och att grundlag går före lag. Detta innebär i föreliggande fall att jag anser att detta ska vägas till socialtjänstlagens och grundlagens fördel. Nämnden vill även peka på den formella lagkraftens princip (8 kap. 18 § RF) som innebär, i detta sammanhang att en myndighet inte kan upphäva en lag genom en föreskrift.

Socialnämnden i Håbo vill starkt betona att nämnden tar våldsutsatta barns situation på yttersta allvar och att det ställs synnerligen höga krav för att ej inleda utredning när uppgifter finns gällande detta i de anmälningar som kommer till nämndens kännedom. Men det måste vara en avvägning av de faktiska förhållandena och uppgifternas reella innehåll som avgör nämndens agerande i varje enskilt fall.

Det är även socialnämndens uppgift att följa de grundlagar och lagar som finns och där nämnden även måste ta hänsyn till om myndighetsutövning mot en familj kan ske slentrianmässigt utan stöd av lag vilket IVO anser. Nämnden anser att det ej finns skäl att åsidosätta socialtjänstlagens bestämmelse till förmån för föreskriften och i detta avseende finner nämnden att det finns stöd i 12 kap. 10 § RF. Det är även viktigt i detta avseende att betona att regleringen i föreliggande bestämmelse inte är valfri för socialnämnden. Den är skyldig att ej tillämpa socialstyrelsens föreskrift.

Förtydligande från andra myndigheter

Efter kontakt med regeringen i frågan har regeringen lämnat svaret att regeringen anser att Socialstyrelsen är bemyndigad att meddela föreskrifter i frågan. Regeringen menar även att denna ej kan överpröva en föreskrift som har meddelats av en myndighet. Regeringen anser dock att: ”Skulle en föreskrift kollidera med lag eller förordning, gäller lagen eller förordningen före föreskriften” (Kajsa Laxhammar, Departementssekreterare på Socialdepartementet, i epostsvar daterat 2019-01-08). Regeringen hänvisar därefter till socialstyrelsen kring ytterligare vägledning av hur föreskriften är tänkt att tillämpas.

Efter kontakt med Socialstyrelsen skriver de: ”Jag har lyft dina frågor inom min avdelning, och då fått veta att Socialstyrelsen har identifierat möjliga problem gällande tillämpningen av 6 kap. 1 § SOSFS 2014:4. Myndigheten kommer att se över bestämmelsen under 2019. Resultatet av den översynen får besvara vilka tillämpningssvårigheter det kan röra sig om, hur Socialstyrelsen ställer sig till dessa samt vilka eventuella lösningar som kan bli aktuella. Mot den bakgrunden besvarar jag i nuläget inte var och en av dina frågor på det sätt som du har bett om. Socialstyrelsens generella uppfattning är dock att gällande lagstiftning ska följas och att lag gäller över föreskrift.” (Gabriella Falkelius, Jurist, rättsavdelningen, enheten för socialjuridik, socialstyrelsen, i epostsvar daterat 2019-01-23).

Sammanlagd bedömning

Socialnämndens sammanlagda bedömning är därmed att, visserligen har Socialstyrelsen sannolikhet rätt att meddela föreskrifter men att dessa ej kan meddelas på ett sådant sätt att de undanröjer lag eller del av lag. Socialnämnden är förpliktigad av grundlag att ej följa föreskrift som står i konflikt med lag, vilket den berörda bestämmelsen i föreskriften kan komma att göra.

Socialnämnden kommer därmed ej vidta någon ytterligare åtgärd med anledning av IVO's kritik mot nämnden utan kommer förtydliga i nämndens rutiner att socialtjänstlagens bestämmelser gäller över föreskrift om det föreligger en konflikt mellan dessa.

Håbo kommun
Socialnämnden
74680 Bålsta

BÅ KOMM
SOCIALFÖRVALTNING
2018 -12- 27
SN 2018/46

Ärendet

Ärendet avser tillsyn av hur socialnämnden i Håbo handlägger ärenden som gäller vuxna och barn som kan ha utsatts för våld eller andra övergrepp från närstående och barn som kan ha bevittnat våld eller andra övergrepp mot närstående.

Beslut

Inspektionen för vård och omsorg (IVO) avslutar ärendet med påtalande av följande brister:

- Skyddsbedömning har inte alltid gjorts omedelbart när anmälan om oro för barn har inkommit
- Nämnden har inte alltid inlett utredning utan dröjsmål då den fått kännedom om att ett barn kan ha blivit utsatt för eller bevittnat våld
- Nämnden har inte alltid lämnat relevant information till barn
- Nämnden har inte alltid bedömt barnets behov av stöd och hjälp akut, på kort eller lång sikt samt har inte alltid bedömt risken för att barnet kommer att bevittna ytterligare våld
- Uppgifter som inhämtas i samband med utredningar har inte fortlöpande antecknats i journal eller tjänsteanteckning som omedelbart upprättas

IVO förutsätter att nämnden vidtar relevanta åtgärder inom ramen för sitt systematiska kvalitetsarbete enligt Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2011:9) om ledningssystem för systematiskt kvalitetsarbete för att komma tillrätta med bristerna ovan.

I nuläget avser IVO inte att vidta några ytterligare åtgärder med anledning av bristerna men kan komma att följa upp att nämnden vidtagit åtgärder för att komma till rätta med bristerna.

Skälen för beslutet

Utöver ovan påtalade brister har IVO genom dokumentations-granskning funnit att nämnden i enlighet med vad som anges i 6 kap. 1 § Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2014:4) om våld i nära relationer i huvudsak beskrivit våldets karaktär och omfattning, barnets egen uppfattning om våldet, våldets påverkan på

Inspektionen för vård och omsorg
Box 423
701 48 Örebro

Telefon 010-788 50 00
registrator.mitt@ivo.se
www.ivo.se

Fax 010-7885646
Org nr 202100-6537

barnets och dess relation till föräldrarna, föräldrarnas uppfattning om våldets konsekvenser för barnet.

Utöver dokumentationsgranskningen har tillsynen skett genom att nämnden svarat skriftligt på frågor från IVO gällande efterlevnaden av bestämmelserna och de allmänna råden i SOSFS 2014:4. IVO har utifrån dessa svar funnit en avvikelse gällande att nämnden inte efterlever bestämmelsen i 3 kap. 3 § SOSFS 2014:4, där det framgår att om nämnden har lämnat över genomförandet av insatser enligt SoL till någon annan, t.ex. kvinnojour eller HVB, ska nämnden fastställa hur kontroll och uppföljning av sådan verksamhet ska göras.

Utöver detta konstaterar IVO, av nämndens svar, att nämnden har fastställt rutiner enligt 3 kap. 6 § SOSFS 2014:4 för hur barn ska tas om hand och stödjas av personal med adekvat kompetens om en förälder har avlidit till följd av våld. Däremot uppger nämnden att rutinerna inte är skriftliga. IVO vill därför påminna nämnden om att enligt 7 kap. 1 § SOSFS 2011:9 ska arbetet med att systematiskt och fortlöpande utveckla och säkra verksamhetens kvalitet dokumenteras.

För övrigt har IVO inte funnit några brister utifrån nämndens skriftliga svar. Nämnden har i svaren angett att den har fastställda mål för arbetet med våldsutsatta samt har fastställt var i verksamheten ansvaret ligger för att utreda, fatta beslut och följa upp ärenden som gäller våldsutsatta vuxna och barn som bevittnat våld. Nämnden har upprättat en ny rutin för att säkerställa att ansökningar om stöd i kommunen från personer som inte befinner sig i och inte är skrivna i kommunen handläggs enligt 2 a kap. 8 § 2 p. och 9 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL. Nämnden har rutiner för att enligt 5 kap. SOSFS 2014:4 bedöma risken för ytterligare våld i en utredning som gäller våldsutsatta vuxna, den som är under 18 år och har utsatts för våld eller andra övergrepp av sin partner eller den som är under 18 år och har utsatts för hedersrelaterat våld. Nämnden använder sig av en standardiserad bedömningsmetod.

Vidare har nämnden fastställt rutiner för hur information som har kommit till nämndens kännedom ska föras vidare till den del av verksamheten som har utredningsansvar samt för hur skyddade personuppgifter ska hanteras. Nämnden har beskrivit att de samverkar internt och externt för att samordna insatser till våldsutsatta och att de kan erbjuda våldsutsatta barn och vuxna skydd och stöd både på kort och lång sikt. Nämnden har också gjort en kartläggning och analys och kommit fram till att utbudet av insatser som erbjuds våldsutsatta och barn som bevittnat våld motsvarar behovet i kommunen. Nämnden kan erbjuda våldsutövare råd- och stödkontakt av kvalificerad behandlare och kan erbjuda våldsutsatta insatser både på kort och lång sikt.

Nämnden har under september 2018 gjort en egenkontroll av samtliga utredningar avseende våld i nära relationer inom avdelningen för stöd till vuxna och har upptäckt brister i dokumentationen.

Skyddsbedömning har inte alltid gjorts omedelbart när anmälan om oro för barn inkommit

IVO bedömer att det är en brist att nämnden utifrån en inkommen anmälan om oro för barnet inte gjorde en skyddsbedömning omedelbart, enligt 11 kap. 1 a § SoL. Av bestämmelsen framgår att när en anmälan enligt 11 kap. 1 § SoL rör barn eller unga ska socialnämnden genast göra en bedömning av om barnet eller den unge är i behov av omedelbart skydd. En sådan bedömning ska dokumenteras. IVO konstaterar att det utifrån en inkommen anmälan tog tre dagar för nämnden att göra skyddsbedömningen.

Nämnden har inte alltid inlett utredning utan dröjsmål då den fått kännedom om att ett barn kan ha blivit utsatt för eller bevittnat våld

IVO bedömer att det är en brist att nämnden inte alltid har inlett utredning efter att ha fått kännedom om att barn kan ha utsatts för eller bevittnat våld eller andra övergrepp mot närstående. Det är också en brist att de utredningar som nämnden inlett utifrån kännedom om att barn kan ha utsatts för eller bevittnat våld eller andra övergrepp från närstående, inte alltid har inletts utan dröjsmål.

Nämndens skyldighet att utan dröjsmål inleda utredning när det finns misstanke om att ett barn utsatts för eller bevittnat våld eller andra övergrepp av eller mot en närstående regleras i 6 kap. 1 § SOSFS 2014:4.

IVO har granskat nämndens kronologiska pärm för 2018 där anmälningar som inte lett till beslut om att inleda utredning enligt 11 kap. 1 § SoL, förvaras. IVO konstaterar att det där fanns 12 anmälningar som innehöll uppgifter om att barn kan ha varit utsatta för eller bevittnat våld eller andra övergrepp av/mot närstående, där nämnden beslutat att inte inleda utredning.

Exempel på anmälan och förhandsbedömning som lett fram till beslut att inte inleda utredning är en anmälan från en fältassistent gällande att en pojke berättat för en annan ungdom att föräldrarna slår honom. En annan anmälan kommer från polisen som i ett förhör fått uppgift om att ett barn ska ha bevittnat våld från den ena föräldern mot den andra föräldern under ett års tid.

I tre ärenden har nämnden inlett utredning men inte skyndsamt. En av utredningarna inleddes utifrån en anmälan från familjebehandlare med uppgift om att ena föräldern blir slagen av den andra inför barnen, där nämnden dröjde 16 dagar med att inleda utredning. I det andra ärendet, där anmälan inkom med uppgift om att barn ska ha berättat att den ena föräldern slår barnet dröjde nämnden 7 dagar med att inleda utredning. Det tredje ärendet inleddes utifrån en anmälan från socialjouren då den

ena föräldern tog kontakt och uppgav att föräldern blivit misshandlad av sin partner. Nämnden dröjde 16 dagar med att inleda utredning.

Nämnden har inte alltid lämnat relevant information till barn
IVO bedömer att nämnden har brustit genom att inte ge barn relevant information enligt 11 kap. 10 § SoL där det framkommer att när en åtgärd rör ett barn ska barnet få relevant information.

I två utredningar där barnen var sju respektive tio år framgår att nämnden pratat med barnen i utredningarna men det framgår inte att barnen har fått relevant information.

Nämnden har inte alltid bedömt barnets behov av stöd och hjälp akut, på kort eller lång sikt samt har inte alltid bedömt risken för att barnet kommer att bevittna ytterligare våld
IVO bedömer att det är en brist att nämnden i två ärenden inte bedömt barnens behov av stöd och hjälp, varken akut, på kort eller lång sikt. Vidare är det en brist att nämnden i ett ärende inte har bedömt risken för att barnet kommer att bevittna ytterligare våld. I ytterligare två ärenden anser IVO att nämndens bedömning för risken att barnet skulle utsättas för ytterligare våld eller bevittna ytterligare våld skulle kunna beskrivas tydligare.

IVO vill understryka nämndens ansvar att i enlighet med 7 kap. 3 § SOSFS 2014:4 erbjuda barnet insatser med utgångspunkt i dess olika behov av skydd, råd och stöd samt vård och behandling. Detta om barnet varit våldsutsatt eller bevittnat våld och har behov av stöd och hjälp med anledning av våldet, akut eller på kort eller lång sikt. Om nämnden inte bedömt barnets behov av stöd och hjälp tillräckligt riskerar barnet att inte få rätt stöd eller i värsta fall inget stöd alls, enligt IVO.

Vidare framgår av det allmänna rådet i 6 kap. 1 § SOSFS 2014:4 att nämnden, i utredningar som avser barn som kan ha utsatts för våld eller andra övergrepp av närstående, eller barn som kan ha bevittnat våld eller andra övergrepp av eller mot närstående, bör utreda bl.a. barnets behov av stöd och hjälp akut samt barnets behov av stöd och hjälp på både kort och lång sikt. Av 6 kap. 1 § framgår att nämnden ska bedöma risken för att barnet kommer att utsättas för eller bevittna ytterligare våld. IVO vill understryka vikten av att en tydlig bedömning görs då forskning och rapporter visat att det finns en stor risk att barn som utsatts för våld ska utsättas igen (Rapport 2011:16 från Brottsförebyggande rådet "Den polisanmälda barnmisshandeln").

Nämnden brister i dokumentationen genom att inte ha dokumenterat utredningssamtal i journal

IVO bedömer att nämnden brister i dokumentationen då åtgärder som vidtas vid handläggningen av ett ärende inte alltid fortlöpande dokumenterats i journal.

IVO vill påpeka följande. En utredning är ett levande dokument som kompletteras, ändras och korrigeras. Som regel upprättas utredningen inte innan den är avslutad och låst. Detta innebär att uppgifter som endast förs in i ett utredningsdokument inte låses och således blir ändringsbara tills utredningen är färdigställd. Om det finns möjlighet att ändra eller ta bort uppgifter under ärendets handläggning så riskerar man att information går förlorad vilket kan leda till att felaktiga slutsatser dras och att utredningen får ett bristfälligt innehåll. Nämnden riskerar dessutom att försvåra partsinsynen och möjligheten att ta del av allmän handling eftersom en sådan förfrågan kräver att en sammanställning görs. Att inte dokumentera i journal skulle även kunna innebära svårigheter att handlägga ärendet i en ordinarie handläggares frånvaro.

IVO konstaterar att det i två ärenden framgår av utredningsdokumentet att nämnden haft utredande samtal som inte återfinns i journal.

Av 11 kap. 5-6 §§ SoL framgår att ärenden som rör enskilda samt genomförande av beslut om stödinsatser, vård och behandling ska dokumenteras. Dokumentationen ska utvisa beslut och åtgärder som vidtas i ärendet samt faktiska omständigheter och händelser av betydelse.

Av 4 kap. 9 § Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2014:5) om dokumentation i verksamhet som bedrivs med stöd av SoL, LVU, LVM och LSS ska åtgärder som vidtas vid handläggning av ett ärende eller vid genomförande eller uppföljning av en insats fortlöpande och utan oskäligt dröjsmål dokumenteras i journalen.

JO har vidare uttalat, se 2005/06: JO1 s. 230, att journalanteckningar utgör allmänna handlingar (se 2 kap. 7 § TF). Till begreppet allmän handling är kopplat viktiga rättsverkningar, som avser allmänhetens insyn och kontroll av myndigheternas verksamhet. En sådan handling kan därför inte utan vidare ändras. Av detta följer att nämnden måste ha ett journalföringssystem som inte tillåter att uppgifter kan ändras i efterhand. En annan sak är att felaktiga uppgifter självfallet får rättas. Den felaktiga uppgiften ska dock vara fullt läsbar även efter rättelsen.

JO (dnr 1995-4324) har vad gäller muntliga uppgifter uttalat att dessa som regel måste redovisas skriftligen och att handlingar av betydelse måste tillföras akten. Det är från rättssäkerhetssynpunkt av största vikt att så sker. Detta utgör en förutsättning för att ärendet ska kunna handläggas i den ordinarie handläggarens frånvaro samt för att en granskning av ärendet ska kunna ske i efterhand. I princip måste det vid

varje tidpunkt vara möjligt att ur akten utläsa vad som framkommit vid utredningen och hur ärendet handlagts.

Kommunicering

Underlaget har kommunicerat med nämnden som i samband med detta lämnat kompletterande uppgifter.

Underlag

- Protokoll från föranmäld inspektion 23 oktober 2018 inklusive granskning av kronologiska pärmar och granskningsmallar avseende fem utredningar.
- Kompletterande uppgifter från nämnden i samband med kommunicering av beslutsunderlaget.

Ytterligare information

Enligt 13 kap. 1 § SoL utöver IVO tillsyn över socialtjänsten. Tillsynen innebär enligt 13 kap. 2 § SoL en granskning av att verksamheten uppfyller krav och mål enligt lagar och andra föreskrifter samt beslut som har meddelats med stöd av sådana föreskrifter.

IVO genomför ett projekt med tillsyn av tretton kommuners handläggning av ärenden gällande vuxna och barn som kan ha utsatts för våld eller andra övergrepp av närstående samt gällande barn som kan ha bevittnat våld eller andra övergrepp mot närstående.

I projektet ingår även tillsyn av sju barnklinikers arbete med barn som kan ha utsatts för våld eller andra övergrepp av närstående och med barn som kan ha bevittnat våld eller andra övergrepp mot närstående.

Beslut i detta ärende har fattats av enhetschefen Thomas Persson I den slutliga handläggningen har inspektörerna Madeleine Spinord och Jessica Myhre deltagit. Inspektören Ida Nordqvist har varit föredragande.

För Inspektionen för vård och omsorg

Thomas Persson

Ida Nordqvist